

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.236/2025/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

Az I-II. rendű alperesek:

név1 (cím2) I. rendű és

név2 (cím2) II. rendű

Az I-II. rendű alperesek képviselője:

Kun és Varga Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Kun Olivér ügyvéd)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az I-II. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.II.20.158/2023/8/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 32.P.20.216/2023/12.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.560 (harmincötezer-ötszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A bíróság kötelezi a II. rendű alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] dátum az I. r. alperes honlapján cikkcím címmel jelent meg cikk. Annak bevezetője szerint „a média és az medial egykori pozíciónak, majd később a párt országgyűlési politikusának sztárgázsiját az alacsony nézettségű média2-nél nem mindenki tartja elfogadhatónak”. A cikk szerint név3 2023. augusztus 21-étől vezeti majd a csatorna nevű műsorát. Ezt követően az írás a sajtó1 értesülését közölte, hogy „ezt a média2-nél házon belül nem mindenki fogadta kitörő örömmel, miután kitudódott, hogy mennyit fog keresni név3. A média2-nél ugyanis az elmúlt időszakban a megmaradt munkatársak egyre több feladatot kapnak, miközben a remélt bérfejlesztésre nemigen jutott pénz. Mióta megszűnt a rádió, a helyébe lépett rádió1 műsorának jelentős részét is a tévé dolgozói állítják elő, ami nem javítja a közhangulatot a médiavállalatnál.” Ezután a tudósítás egy, a lapnak név nélkül nyilatkozó média2-st idézett, akként, hogy „az utóbbi időben többen is felmondtak, műsorok szűntek meg, egyre nehezebb körülmények között dolgozunk, miközben a remélt béremelések elmaradtak. Nem csoda, hogy nagyot néztünk, amikor megtudtuk, hogy vezetéknév havonta hárommillió forintot kap a munkájáért.” A későbbiekben az írás azt a közlést tette, miszerint „vezetéknév csúcsgázsiját sokan azért is fogadták megütközéssel a média2-nél, mert a nagy kereskedelmi csatornáknál megszokott összeget nehéz indokolni a jelenlegi nézettségükkel”.

[2] A honlapot a II. rendű alperes üzemelteti, anyagi felelősséget viselve az I. rendű alperes tevékenységéért.

[3] A felperes helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez, amelynek az alperes nem tett eleget.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes a törvényes határidőben előterjesztett keresetében kérte az I. rendű alperest olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére, amelyből kitűnik, hogy a perbeli cikkben valótlanul híresztelte, hogy a média2-nél az utóbbi időben műsorok szűntek meg (1. közlés). Valótlanul állította, hogy név3 havonta 3 millió forintot kap a munkájáért (2. közlés), valamint kérte annak közlését, hogy a „csúcsgazsi” kifejezés is valótlan (3. közlés).

[5] A felperes kereseti kérelmének jogi alapját a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdését jelölte meg.

[6] Keresetének indokolásaként előadta, hogy a 3 közlés valótlan tényállítást valósít meg. A közlések tekintetében a felperes érintettsége kétséget kizáróan megállapítható. Utalt arra is, hogy a média2 tevékenysége nem mosható össze a rádió1 rádiócsatorna működésével. Előadta, hogy a sajtószervet terheli az állítások valóságtartalmának bizonyítása. Jelezte, hogy a keresetlevél kézbesítését követően a vitatott sajtóközleményből az alperes törölte a „csúcsgazsi” kifejezést, de helyreigazítást nem közölt.

[7] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes, mint országos televíziós adó üzemeltetője közszereplőnek minősül, a cégnél történő események, így például egy sztárriporter fizetése közérdeklődésre tarthat számot. A 2. közlés tekintetében az alperesek előadták, hogy annak érintettje név3 műsorvezető, így e tekintetben a felperes személyes érintettsége hiányzik, nem áll fenn a keresetösségi joga. Előadták azt is, hogy annak közlése, hogy a kollégák név3 fizetése miatt zúgolódnak, nem egyenlő annak állításával, hogy nevezett személynek 3 millió forintos fizetése lenne. Hivatkoztak arra is, hogy a fizetés nagysága tekintetében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 184. §-a szerinti bizonyítási szükséghelyzet állt be, vagyis a felperes lett volna köteles bemutatni a nevezett műsorvezető javadalmazására vonatkozó megállapodást.

[8] Az 1. közlés tekintetében előadták, hogy az ténylegesen a megszűnt rádió rádióadó műsoraira vonatkozik, amelynek helyébe lépett a rádió1 nevezetű rádióadó, viszont a rádió műsorai döntő mértékben megszűntek a jogutódnál. Előadták továbbá, hogy a média2-re vonatkoztatottan is valós az állítás, mert az adott időszakban annak több műsora is megszűnt.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül a www.media1.hu internetes portálon, annak kezdő oldalán, az oldal legelején, legörgetés nélkül is látható részén 24 órán keresztül tegye közzé az alábbi szöveget: „Helyreigazítás a név3 3 milliós forintos fizetése miatt háborognak a média2 dolgozói című cikk miatt”, oly módon, hogy a szövegre kattintva a helyreigazító közleménnyel kiegészített cikk elérhető legyen; továbbá ugyancsak 5 napon belül a fenti portálon az eredeti cikkel azonos helyen és betűszedéssel, annak szövegével egybeszerkesztve, a cikk címe alatt, a „lead” szöveg felett, keretben elhelyezve, kommentár nélkül mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé a következő közleményt: „Helyreigazítás: a dátum név3 3 millió forintos fizetése miatt háborognak a média2 dolgozói címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy vezetéknév havi fizetése 3 millió forint”. Ezt meghaladóan a törvényszék a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy a II. r. alperesnek 15 nap alatt fizessen

meg 59.266 forint perköltséget. Az állam javára a felperest 24.000 forint, míg a II. r. alperest 12.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[10] Ítéletének indokolásában az 1. közlés tekintetében megállapította, hogy a szövegösszefüggésből nem tűnik ki, hogy a műsorok a média2-ben, vagy a rádió1 rádióadón szűntek-e meg. Megállapította, hogy az átlagos olvasó előtt a szövegösszefüggés alapján úgy tűnik, hogy a kifogásolt állítás a média2 műsoraira vonatkozik, ebből következően a felperes személyes érintettsége egyértelmű. Az alperes 7 olyan műsort nevesített, amely a média2-ben az adott időszakban megszűnt, és a felperes is csak egyik kapcsán állította annak újraindulását. Ebből következően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a közlés nem valótlan. Másrészt annak lényege amúgy sem a műsorok megszűnése volt, hanem az, hogy a felperes munkatársai elégedetlenkedtek amiatt, hogy miközben műsorok szűnnek meg, addig név3 rendkívül magas fizetést kap. Ilyen körülmények között az 1. közlés tekintetében az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[11] A 2. közlés tekintetében (név3 fizetése) megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a közlés konkrét összeget foglal magában, amely a közlés lényegi eleme volt, ezért tényállításról kell beszélni, és annak bizonyítására a sajtószerv köteles. Megállapította, hogy a bizonyítási szükséghelyzetre vonatkozó előadás, illetve indítvány nem volt teljesíthető, hiszen az a sajtó-helyreigazítási perben egyértelműen kiosztott bizonyítási teher átfordítását jelentette volna. Kétséget kizárónak nevezte, hogy a bizonyítási kötelezettség az I. rendű alperest, mint sajtószervet terhelte, ennek azonban nem tudott eleget tenni. A keresetösszege jog hiányára vonatkozó előadás tekintetében megállapította, hogy a 2. közlésnek egyidejűleg több alanya van. Egyrészt név3 (aki a fizetést kapta), másrészt pedig a felperes, aki a fizetést adta. Mindezekre figyelemmel ebben a körben a helyreigazítást elrendelte.

[12] A 3. közlés tekintetében a keresetet azért utasította el az elsőfokú bíróság, mert álláspontja szerint az nem tekinthető tényállításnak, hanem véleménynyilvánítás, amely esetében nincs helye helyreigazításnak, figyelemmel arra is, hogy a felperes a közszereplőkkel azonos megítélés alá esik, ezért magasabb fokú törési kötelezettség terheli.

[13] Az elsőfokú bíróság a pervesztesség-pernyertesség arányának megfelelően rendelkezett a perköltség és az illeték viseléséről.

[14] A felperes és az I-II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a II. rendű alperest perköltség viselésére kötelezte a felperes javára. Rendelkezett továbbá a fellebbezési illeték viseléséről.

[15] A másodfokú bíróság a fellebbezést alaptalannak találta. Részletesen ismertette az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatát. Megállapította, hogy valamennyi közlés tekintetében a felperes keresetösszege joga (személyes érintettsége) megállapítható, figyelemmel a PK 13. számú állásfoglalásban rögzített alapelvekre is.

[16] A 2. közlés tekintetében kiemelte, hogy a közléssel (a műsorvezető milyen díjazásban részesült) nem csupán a műsorvezető, hanem a díjazását folyósító felperes is érintett. Az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy ezen állítás valóságtartalmát a sajtószerv nem bizonyította, ezért helyreigazításra köteles. Rögzítette azt is, hogy az I. r. alperes említést sem tett arról, hogy milyen erőfeszítéseket tett a hír valóságtartalmának ellenőrzésére. Az Alkotmánybíróság határozatára hivatkozással külön kiemelte azt, hogy a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága az I. rendű alperest csak akkor védené, ha a vitatott közlés valótlanyságáról nem tudott, és a foglalkozás által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el.

[17] Az elsőfokú bíróság külön foglalkozott azzal, hogy az 1. közlés esetében is egyértelmű a felperes érintettsége. név3 a felperes alkalmazottja volt, a cikk média2-s informátorra utal. A cikk egésze alapján megállapítható, hogy a műsorok megszűnésére

vonatkozó közlés a média2 műsoraira utal. A rádió helyébe lépő rádiól rádióadó a közlésekben csak egy alkalommal szerepel, és abban az összefüggésben, hogy műsorainak jelentős részét is a média2 dolgozói állítják elő (megnövekedett munkafeladatok). Ehhez képest lényegtelennek minősítette azt, hogy vizsgálni lenne szükséges, hogy a két médiatartalom-szolgáltató között vannak-e személyi összefüggések, illetve azt a kérdést is, hogy a korábbi rádió legtöbb műsora megszűnt.

[18] A műsorok megszűnése tekintetében (1. közlés) érdemben megállapította, hogy az alperes 7 megszűnt műsort jelölt meg. Ebből csak az egyik volt olyan, amely átmenetileg szűnt meg, és később ismét adásba került. Miután 6 műsor esetében azok megszűnése megállapítható volt, és a cikk megjelenéséhez képest mintegy $\frac{3}{4}$ -ed évvel korábban történt műsorok megszűnése, „az utóbbi időben” fordulattal megjelölt időtartamába belefér. A másodfokú bíróság megállapította, hogy ezt a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el.

[19] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően a „csúcsgázi” kifejezést véleményként értékelte, amely név³ fizetésének értékelése minősítése volt – ennek esetében a bizonyíthatóság nem lehetséges, így az elsőfokú bíróság helytálló döntést hozott.

[20] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] A jogerős ítélettel szemben a felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, ezért az 1. és a 3. közlés tekintetében az elutasító döntés jogerőre emelkedett.

[22] A jogerős ítélet ellen az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet teljes hatályon kívül helyezését, és a kereset teljes elutasítását kérték.

[23] Megsértett jogszabályként hivatkoztak az Smtv. 12. §-ára, a Pp. 495. § (2) bekezdésére, és a PK 13. számú állásfoglalásra.

[24] Kérelmük indokolásaként előadták, hogy a fennmaradt 2. közlés tekintetében hiányzik a felperes kereshetőségi joga, személyes érintettsége. Utaltak arra is, hogy név³nak lehettek a felperestől függetlenül különböző jövedelmei, havi jövedelme nem azonos a felperestől kapott fizetéssel. Utaltak arra is, hogy név³t, alkalmazását követően néhány napon belül eltávolították a média2-től, mert egyik megnyilatkozását a pedofilok mentegetéseként értékelték, így kapcsolata a felperessel megszakadt, és részére havi jövedelmet sem folyósítottak. Ez a körülmény a felperes oldalán már a kereset előterjesztésekor is ismert volt, tehát a felperes igénye egyébként is okafogyott. Utaltak az alperesek továbbá arra is, hogy a felperes részéről tisztában vannak azzal, hogy a saját maguk által ígért jövedelmét illetően, milyen megállapodás született. Az alperesek szerint a 2. közlés tekintetében az igényelt helyreigazítás közlése azt a hamis látszatot keltené, hogy név³ a jelenben is a média2 alkalmazottja lenne.

[25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, és perköltséget igényelt. Hangsúlyozta, hogy a felperes személyes érintettsége a 2. közlés tekintetében is megvalósult, hiszen a felperes tartozott megfizetni a műsorvezető fizetését. Az annak összecszerűségére vonatkozó kitétel egyértelműen tényállításnak bizonyul. Tartalma pedig valótlan, ezért az I. rendű alperes helyreigazításra köteles. A

felperes megjegyezte, hogy lényegtelen kérdés, hogy a felperes közszereplőnek minősül-e vagy sem, hiszen a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem terjed ki a tények meghamisítására, az állítás valóságtartamát pedig az alperesek nem igazolták.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A Kúria az I-II. rendű alperesek felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak az alábbiak szerint.

[27] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[28] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat.

[29] A felülvizsgálati kérelem tartalmára figyelemmel a Kúriának abban a kérdésben kellett a felülvizsgálati eljárás során érdemben döntenie, hogy a 2. közlés vonatkozásában a helyreigazítás elrendelése során a másodfokú bíróság jogszerűen kötelezte-e az alperest helyreigazításra.

[30] Az alperesek ebben a körben érdemben arra hivatkoztak, hogy ezen közlés vonatkozásában (is) hiányzik a felperes személyes érintettsége, mert a név³ havi jövedelmére vonatkozó előadás kizárólag a nevezett személyt érinti. Az alperesek arra is hivatkoztak, hogy az egész közlemény okafogyottnak minősül, tekintettel arra, hogy néhány nap elteltével név³t elküldték a média²-től, így semmilyen jelentősége nincs annak a kérdésnek, hogy milyen jövedelemben részesült volna. Az alperesek hivatkoztak arra is, hogy bizonyítási szükséghelyzet következett be, így a felperes tartozott volna igazolni, hogy ténylegesen milyen jövedelmet szántak a műsorvezetőnek. Megjegyezték azt is, hogy egyébként nem nyilvános az, hogy név³nak miből származik a jövedelme.

[31] A felperes álláspontja ezzel szemben az volt, hogy a 2. közlés egyértelműen valótlan tényállítást tartalmazott, amelynek valóságát az alperes tartozott volna igazolni, de ezt elmulasztotta, ezért a helyreigazítást megalapozottan rendelték el.

[32] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[33] Mindezzel összhangban az Smtv. 4. § (1) bekezdése deklarálja azt, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. Az Smtv. 10. §-a a közönség jogaként rögzíti, hogy mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos, és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára

jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

[34] A jogszabály a sajtószervvvel szemben a hiteles, pontos és gyors tájékoztatás kötelezettségét támasztja.

[35] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

[36] A jelen esetben annak közlése, hogy a média2 részéről név3 részére havi 3 millió forintos jövedelmet biztosítanak, egyértelműen tényállításnak minősül. Ezt a körülményt a másodfokú bíróság ítélete is helytállóan rögzíti. Megjegyzi a Kúria, hogy a helyreigazítási kötelezettség a következetes ítélkezési gyakorlat szerint azzal sem kerülhető meg, hogy a tényállítást, mint nem teljesen bizonyosat, vagy akár csak „pletyka” eredményeként teszi közzé.

[37] Teljességgel alaptalan az alperesek azon hivatkozása, hogy a kérdéses kitétel vonatkozásában hiányozna a felperes személyes érintettsége. Nem helytálló az az előadás, hogy egy-egy kitételnek csupán egyetlen érintettje lehet. A jelen esetben a kérdéses kitétel esetében egyaránt érintett név3 és a felperes is, hiszen a média2 nyújtotta (adta) a jelentős összegű havi jövedelmet, és név3 volt az, aki ezt elfogadta, így a közlés mindkettőjüket egyaránt érinti, azaz külön-külön is jogosultak helyreigazítási kérelem, illetve kereset előterjesztésére. Az ítélkezési gyakorlatban következetesen érvényesül a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 13. számú állásfoglalásának azon megállapítása, hogy sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető (I. pont). A jelen esetben a közlemény egészéből, annak összefüggéseiből is egyértelműen megállapítható, hogy a közlemény a felperes belső ügyeivel, a munkatársak belső közvéleményének alakulásával foglalkozik, így a felperes személyes érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

[38] A Kúria szerint ugyancsak nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy név3 a HírTV-től várt vagy kapott jövedelmen kívül, egyébként milyen jövedelmekkel rendelkezik.

[39] A sajtószervert, a jelen esetben az I. rendű alperest, az általa közöltekért, a tényállítások valóságtartalmáért objektív felelősség terheli. Nincs ezért annak sem jelentősége, hogy az információ pontosan kitől származik. A sajtószerv a közlést megelőzően köteles meggyőződni az általa közöltek objektív valóságtartalmáról. Ha ezt elmulasztja, sajtó-helyreigazításra kötelezhető a jogosult kérelmét követően.

[40] A sajtó-helyreigazítási eljárás szerepénél, rendeltetésénél fogva arra irányul, hogy a valótlan tényállításokat helyreigazítsa, azaz a valós tényeket közölje. Teljességgel egyértelmű az ítélkezési gyakorlatra is figyelemmel, hogy a vitatott tényállítások valóságtartalmát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét (PK 14. számú állásfoglalás I. pont). Nem kerülhető meg a sajtó-helyreigazítási kötelezettség, a valótlan közlésekért való objektív felelősség azzal, hogy a sajtószerv a Pp. 184. § (1)-(2) bekezdése szerinti állítási szükséghelyzetre hivatkozik, hiszen a sajtószervnek a korábbiak szerint már a közlemény megjelenése előtt meg kell győződnie a közvetített állítások valóságtartalmáról. Sajtó-helyreigazítási eljárásban, mint speciális perben a bizonyítási kötelezettség nem fordítható át, azaz a jogosult nem kötelezhető a valóság bizonyítására.

[41] A sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja (PK 12. számú állásfoglalás II-III. pont).

[42] Mindezen szempontokat a következetes ítélkezési gyakorlat egyértelműen figyelembe veszi. Megállapítható volt, hogy a perbeli cikk egyik lényegi mondanivalója a 3 millió forintos havi juttatás volt név3 részére, mint olyan körülmény, amely a felperes munkatársai körében nagy visszhangot keltett. Lényegi mondanivalója volt a cikknek, hogy ilyen rendkívüli összegű juttatásban részesítenek egy műsorvezetőt („csúcsgázi”). Ezen tényállítás valóságát az alperes nem bizonyította, és az objektív valótlanság tényén nem változtat az a körülmény sem, hogy később ezt az állított jövedelmet név3 nem kaphatta meg, miután néhány napon belül munkaviszonyát (szerződéses viszonyát) megszüntették.

[43] Mindezek alapján megállapítható volt, hogy a nem bizonyított valótlan tényállítás kapcsán, amely a cikk lényegi mondanivalóját képezte, az I. rendű alperest helyreigazítási kötelezettség terheli. A Kúria szerint ezért a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül kötelezte a 2. közlés tekintetében az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére.

[44] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[45] Sajtó-helyreigazítási eljárásban a vitatott tényállítások valóságtartalmának bizonyítása a sajtószerv kötelezettsége. Ebben a speciális eljárásban a bizonyítási érdek nem fordítható meg. Amennyiben a sajtószerv bizonyítási kötelezettségének nem tesz eleget, és a vitatott tényállítás nem lényegtelen tartalmú, a sajtószerv helyreigazításra köteles.

Záró rész

[46] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban teljes egészében pervesztes I. rendű alperes működéséért anyagi felelősséget vállaló II. rendű alperest kötelezte a felperesnek a képvisellel járó költségeinek megfizetésére, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A felperesi képviselő munkadíjának összegét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapította meg a Kúria annak figyelembevételével, hogy a felperes képviselője áfa körbe tartozik.

[47] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban teljes egészében pervesztes alperesek oldalán a II. rendű alperest kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére. Az illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi

XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján került meghatározásra. Tájékoztatja a II. rendű alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[48] A Kúria az I-II. rendű alperesek felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. december 10.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró